

רמב"ס יד החזקה הלכות אישות פרק טו

(ג) כבר הודיעו שחכמים תקנו כתובה לאשה ודין התוספת כדין העיקר ולא תקונה לגבותה כל זמן שתרצה אלא הרוי היא כחוב שיש לו זמן ואני הכתובת נגנית אלא לאחר מיתת הבעל או אם גירושה

רמב"ס יד החזקה הלכות אישות פרק טו

(ז) תקנו הגאנונים בכל היישובות שתהיה האשה גובה כתובתה אחורי מות בעלה אף מן המטלטליין בדרך שהתקיינו לבעל חוב לגבות מן המטלטליין ופשטת תקנה זו ברוב ישראל וכןשאר תנאי כתובה כולן כתובה הן וישן במטלטליין כבקרקע

רמב"ס יד החזקה הלכות אישות פרק טו

(ט) הרוי שלא כתוב כך בשטר הכתובת אלא נשא סתם אם היה יודע בתקנה זו של גאנונים גובה ואם לאו או שנסתפק לנו בדבר מתישבין בדבר זה הרבה שאון כח בתקנת הגאנונים לדון בה אע"פ שלא נטפרשה כדין תנאי כתובה שהם תקנת הסנחרין הגדולה עד שנוציא בה ממון מן היורשים: